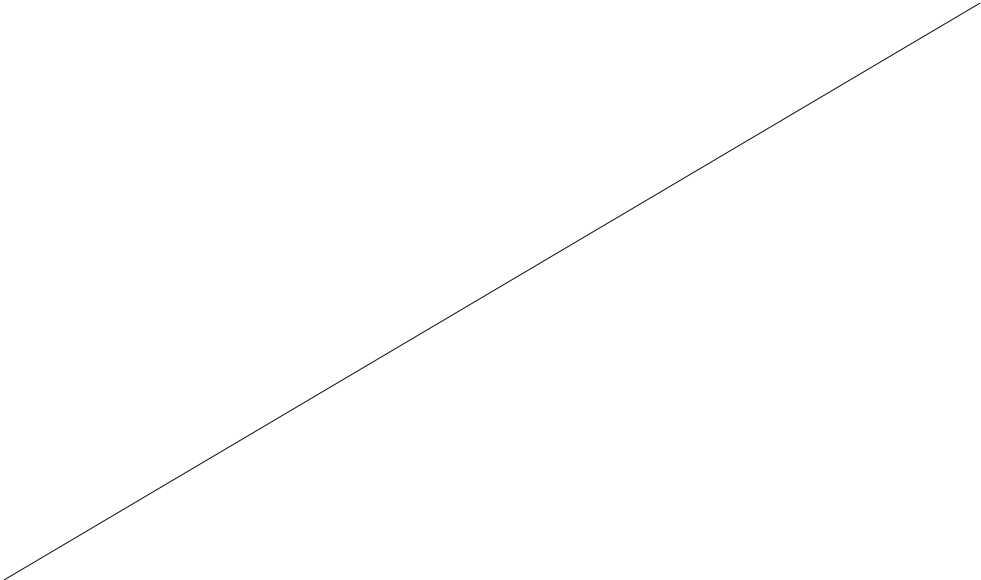

Som om de här försöken - att hårt pressa ditt
huvud mot mitt bröst - att tejpa samman våra
händer - att be dig balansera mina dagböcker
på din rygg - skulle förändra - bevara - något.

Examensutställning av Erik Betshammar
Konstnärligt masterprogram
Högskolan för fotografi, Göteborgs universitet

E 13.10
det tar ändå utgångspunkt i mitt tidigare interesse for fotografisk materialitet, ett interesse for fotografiets yta och hur man sätter sammen bilder i serier.

13.10
det började där, med att jag gjorde arbeiten om fotografiets yta, vilket blev väldigt ytligt.

13.11
och i efterhand kändes det som den största bristen i arbeitena

K 13.11
det du stiller ut på kunsthallen og, begynte det i ytligheten?

13.12
eller det forholder seg til det du har gjort før?

E 13.12
det började i konsekvensen av att min känsla inför mina egne arbeiten var att de var ytlige

13.12
ja, det jag visar på kunsthallen, är ett försök till att bryta ytligheten, ett försök att gå in under, nærmere

K 13.12
nærmere hva da?

E 13.13
mig

K 13.13
hva gjør det med arbeidet?

13.13
at du går nærmere deg selv?

E 13.15
jag tänker att relationen mellan mig och mitt arbete blir årligere, jag kan stå for det på ett annat sätt. og for mig blir det også svårere att kritisere det jag själv gör i och med att relationen till mig og mina erfaringer er sterkere. det er inte lika lätt att vara så dømande som jag var innan.

K 13.19
jeg vet at det er et sånn der dårlig spørsmål, men hva handler det om? arbeidet altså

13.20
eller kanskje du først vil si hva det er?

13.20
hva er arbeidet?

E 13.22
idén, eller känslan for att göra arbeidet, oppstod under en period i mitt liv då mycket hände. jag kände många negative känslor. arbeidet blev for mig ett sätt att komme ur en negativ spiral nedåt, en spiral som kom att handle om att jag inte kunde eller ville göra något, for allt var som redan gjort. arbeidet handle kanskje mer om den processen, att åter finne mening og glæde i att göra fotografier.

K 13.22
hvordan gjorde du det?

E 13.26
menar du hur jag återfann lusten att göra fotografier?

K 13.26
ja, eller hvordan du fant initiativet til å begynne å finne igjen lysten til

å fotografere?
13.26
for det var sånn dette arbeidet begynte?
E 13.27
det finns nog flere svar
13.31
jag tycker att boken vi gjorde i höstas kändes som en nytändning för mig. i det projektet tog vi ju en bild var varje dag, på våra skilda platser och satte samman dem dag för dag i en bok. där finns ett väldigt fint samspel mellan bilder, som inte var uttalat alls när projektet initierades. jag tror det var att jag upplevde samarbetet som en utväg bort från att själv tampas med frågor. i det projektet fick jag självförtroende att jag kan göra arbeten, som tar utgångspunkt i mitt liv och mina känslor.
13.31
och att det blev en stor mening i att göra något samman med dig
13.32
att ha något gemensamt, trots det stora fysiska avståndet mellan oss.

13.40
er det irrelevant å snakke om hva du stiller ut?
E 13.40
vet inte. kanskje lite
13.40
jag inte har ju inte några svar på vad jag vill med dem, de pekar mer på handlingen, försöken
K 13.41
som er forsök på å finne lysten til fotografiet eller gjöre tilværelsen utholdelig?
E 13.42
ja, så skulle man kunna beskriva det.
13.42
att göra bilder av den, vardagen, tiden
K 13.42
holde fast på noe som man ikke kan holde fast
13.42
sånn der tid
13.42
det der konseptet
13.42
tid
E 13.43
att på så sätt ta ett steg bort från min tid som går.
K 13.43
nei, jeg tenkte mer å stenge tiden, den tiden, inne i fotografiet
E 13.44
hur då stänga?
K 13.44
fordi du har mistet greier
13.44
folk, lyst, tro, osv
13.44
så vil du lukke den tiden, den personen, lysten, inne i fotografiet
13.44

fordi da har du det der
13.44
da har du kontroll
E 13.45
ja, så kan det vara.
13.45
nu blir jag sådär gråtfärdig igen.
K 13.45
(förlåt)
E 13.46
det gör inget, du är fin
K 13.46
hvorför blir du gråtfärdig?
13.46
hvorför gråter du?
E 13.46
jag tänker på hösten
13.46
saknaden
K 13.47
hösten 2011?
E 13.47
mm
K 13.47
hvordan var den?
13.47
hva skjedde?
E 13.48
den var annorlunda på många sätt.
13.49
jag var ensam, jag längtade, jag förlorade, jag förlorade min övertygelse, fick den åter. allt blev mycket mer på allvar, som någon hade släppt ut mig från den skyddade värld jag dittills levt i
K 13.50
men du klarte jo å finne lysten igjen

13.51
var det en overgangsfase?
13.51
et paradigmeskifte?
13.51
noe du måtte igjennom?
E 13.51
i efterhand kan man kanskje se det som så
13.51
ja
K 13.52
men det føles jo ikke sånn, når det skjer
E 13.52
hur känns det då?
K 13.52
unødvendig vanskelig
E 13.54
lyssnar på: logh - destinymanifesto
K 13.54
o k

13.54

manifest destiny

E 13.54

är vi klara?

13.55

jag tappar ju fokus

K 13.55

jeg tror det, eller er det noe mer du vil si?

E 13.55

vet inte, tror inte det

-

*Ett samtal mellan Kirsti Taylor Bye, i Tromsø och
Erik Betshammar, i Göteborg, den 29e mars, 2012.*

© 2012 Erik Betshammar

erik@betshammar.se
www.betshammar.se

Utställningen curerad av: Annika von Hauswolff

Tack till
Erik Hanspers för komposition och framförande av musik